

مقاله پژوهشی

الگوهای اصلی بیماری التهابی سینونازال و واریاسیون های آناتومیک همراه در ۳۸۵ مورد جراحی آندوسکوپیک سینوس

دکتر فرهاد فراهانی *، دکتر فتح الله بهنود *

دریافت: ۸۵/۱۰/۱۷ ، پذیرش: ۸۶/۴/۲۷

چکیده:

مقدمه و هدف: با توجه به استفاده گسترده از تکنیک جراحی آندوسکوپیک سینوس و نقش اساسی سی تی اسکن کرونال در شناخت مسیرهای طبیعی درناز سینوس ها، شناسایی الگوهای اصلی بیماریهای التهابی سینونازال و واریاسیون های آناتومیک همراه آن جهت طرح ریزی تکنیک مناسب جراحی قبل از عمل ضروری می باشد. این مطالعه به منظور ارزیابی شیوع الگوها و واریاسیون های فوق در بیماران مبتلا به بیماری های التهابی مزمن سینونازال که در بیمارستان های امام خمینی، بوعلی و آقیه شهر همدان طی سال های ۷۹-۸۳ جراحی شده اند صورت گرفته است.

روش کار: این پژوهش توصیفی آینده نگر بر روی سی تی اسکن های کرونال ۳۸۵ بیمار مبتلا به بیماری التهابی مزمن سینونازال که تحت عمل جراحی آندوسکوپیک سینوس قرار گرفتند صورت پذیرفت. از بیمارانی که بر اساس علائم بالینی به تشخیص متخصص گوش و حلق و بینی مبتلا به رینوسینوزیت مزمن بوده و پس از ۳-۶ هفته درمان دارویی پاسخ مناسب بالینی در آنها مشاهده نشد، سی تی اسکن کرونال و در صورت نیاز آگزیال بعمل آورده شد. سی تی اسکن عمدتاً در پنجه استخوانی (Bone Window) یا بینایینی انجام شده و در مواردی که شک بوجود توده های بافت نرم به غیر از پولیپوز وجود داشت، پنجه بافت نرم نیز تمیه میشود. سی تی اسکن ها تماماً توسط رادیولوژیست گزارش و الگوهای التهابی اصلی و واریاسیون های آناتومیک همراه آن تعیین و به همراه اطلاعات دموگرافیک و یافته های بالینی بیماران با استفاده از آمار توصیفی و تحلیلی مورد قضاوت قرار می گرفت.

نتایج: از مجموع ۳۸۵ بیمار الگوی اینفاندیبیولر در ۱۱/۱ درصد، استئومئاتال یونیت ۳۷/۶ درصد، اسفنوآتموئیدال رسس ۲۱/۲ درصد، سینونازال پولیپوز ۱۸/۹ درصد و الگوی اسپورادیک در ۴/۴ درصد بیماران مشاهده شد. این الگوها بصورت منفرد یا در بعضی از بیماران بصورت ترکیبی از چند الگو وجود داشت. الگوهای سه گانه انسدادی در ۱/۱ درصد بیماران مشاهده گردید. واریاسیون های آناتومیک همراه در ۲/۷۳ درصد بیماران رؤیت شد که به ترتیب شیوع عبارت از انحراف تیغه بینی ۵۰/۶ درصد، کوتکابولوزا ۵/۲۸ درصد، پنوماتیزاسیون وسیع سینوس اسفنوئید ۹/۱۷ درصد، توربینت میانی پارادوکس ۱/۱۶ درصد، سلول هالر ۵/۱۵ درصد، بولاتموئیدالیس بزرگ ۳/۱۰ درصد، آنسینیت پروسس آلتکتاتیک ۸/۸ درصد، سلول آگرنازی ۳/۸ درصد و سلول انودی ۱/۳ درصد بود.

نتیجه نهایی: بالا بودن شیوع الگوهای پیشرفته بیماری التهابی سینونازال و واریاسیون های آناتومیک در این مطالعه با توجه به اینکه تمامی بیماران کاندید عمل جراحی بوده اند تا حدی قابل انتظار است ولی مراجعه دیرهنگام به جراح بدليل مشکلات اجتماعی- اقتصادی نیز می تواند در این خصوص تأثیرگذار باشد.

: جراحی آندوسکوپیک سینوس / سینوزیت مزمن / سینوسهای پارانازال

مقدمه : دارویی و جراحی های معمول و سنتی (Traditional)

از مشکلات مهم عرصه پزشکی در سطح جهان محسوب می شود . این بیماری سالانه ۱۴٪ از جمعیت امریکا

بیماری التهابی سینونازال یا (رینوسینوزیت حاد و مزمن) به علت شیوع بالا و موارد فراوان عود پس از درمان

* استادیار گروه گوش و حلق و بینی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان (dr_f_farahani@yahoo.com)

ماگزیلر، اتموئید و فرونتال همان طرف می شود. در الگوی SER سینوس های اتموئید خلفی و اسفنوئید در گیر می شوند. الگوی پولیپوز سینونازال با ترکیبی از کدورت های بافت نرم در سرتاسر حفره بینی و سینوس های پارانازال همراه با کدورت منتشر سینوس ها بدرجات متغیر شناخته می شود(۱۱). الگوی اسپورادیک نیز شامل مواردی است که در هیچیک از الگوهای بالا قرار نگیرد از قبیل کیست های راتنسیونل منفرد، موکوسل ، ضخامت خفیف مخاط بدون انسداد در OMU یا SER و تغییرات پس از عمل جراحی قبلی در سی تی اسکن (۱۲).

علاوه بر این تنوع های آناتومیک (Anatomical Variations) متعددی نیز در سی تی اسکن سینوس یافت می شوند که هر چند در عموم مردم قابل مشاهده هستند، لیکن در بیماران مبتلا به بیماری های التهابی مزمن سینونازال شیوع بیشتری داشته و ممکن است بعنوان عامل مستعد کننده ایجاد بیماری باشد(۱۳). از سوی دیگر در هنگام جراحی آندوسکوپیک سینوس اطلاع جراح از چگونگی و محل این واریاسیون ها جهت جلوگیری از بروز عوارض ناخواسته عمل کاملاً ضروری می باشد (۱۴).

با توجه به اهمیت شناخت الگوهای اصلی بیماری التهابی سینونازال و واریاسیون های آناتومیک همراه آنها جهت طرح ریزی مناسب عمل جراحی آندوسکوپیک سینوس و رسیدن به حداکثر میزان موفقیت و کمترین میزان عارضه و انجام نشدن پژوهش مشابه در غرب کشور این مطالعه با هدف ارزیابی موارد فوق الذکر طی سال های ۷۹-۸۳ انجام گرفت.

روش کار:

این مطالعه بصورت توصیفی آینده نگرba بررسی سی تی اسکن های کرونال ۳۸۵ بیمار مبتلا به بیماری التهابی مزمن سینونازال (رینوسینوزیت مزمن) که طی چهارسال در بیمارستان های امام خمینی ، بوعلی و آتیه همدان تحت عمل جراحی آندوسکوپیک قرار گرفتند، صورت پذیرفت. علائم اصلی و فرعی که برای تشخیص بالینی رینوسینوزیت استفاده شد به شرح زیر می باشد :

علائم اصلی : درد یا احساس فشار در صورت ، پری یا احتقان بینی، انسداد بینی ، ترشح از بینی ، اختلال حس بویائی، مشاهده چرک در حفره بینی.

علائم فرعی: سردرد، تب، بوی بد دهان ، احساس خستگی، دردهای دندانی، سرفه، احساس فشار، درد یا سنگینی

(حدود ۳۰۰ میلیون نفر) را مبتلا می کند و هزینه درمان آن حدود ۲/۴ میلیارد دلار در سال تخمین زده می شود(۲).

دراواقع رینوسینوزیت شایعترین معضل سلامتی گزارش شده در امریکا می باشد(۳). در سال های اخیر جهت دستیابی به تشخیص صحیح در این بیماری علاوه بر شرح حال، معاینه بالینی متدال گوش و حلق و بینی و گرافی های معمول، استفاده از آندوسکوپی تشخیصی بینی و سی تی اسکن قویاً توصیه می شود (۴).

در بیمارانی که بدلیل شکست درمان دارویی کاندید عمل جراحی می باشند امروزه جراحی آندوسکوپیک سینوس (Functional Endoscopic Sinus Surgery =FESS) گسترده ای جهت درمان بیماری التهابی مزمن سینونازال بکار رفته و روش موفقی در برقراری دوباره درناژ موکوسیلیاری طبیعی در سینوس های پارانازال می باشد (۵). در بیمارانی که کاندید FESS می باشند سی تی اسکن کرونال سینوس بعنوان نمای انتخابی شناخته می شود. با این وجود در صورتی که یک رویکرد علمی بکار گرفته نشود مواجه اولیه رادیولوژیست یا جراح با سی تی اسکن ممکن است نالمید کننده باشد، لیکن با شناخت آناتومی مربوط به مسیرهای درناژ سینوس ها و بررسی نواحی اصلی انسداد، الگوهای التهابی (Inflammatory Patterns) سینوس ها بسادگی قابل شناسایی خواهد بود. با شناخت این الگوهای التهابی جراح آندوسکوپیست می تواند وسعت در گیری سینوس ها را تخمین زده و در نتیجه امکان طرح ریزی بهتر تکنیک جراحی آندوسکوپیک فراهم خواهد شد(۶,۷).

پنج الگو اصلی بیماری التهابی در سینوس های پارانازال قابل شناسایی می باشد، این الگوها (۸,۹) عبارتند از :

1- Infundibular

2- Osteomeatal Unit (OMU)

3- Sphenethmoidal Recess (SER)

4- Sinonasal Polyposis (SNP)

5- Sporadic یا Unclassifiable

سه الگوی اول انسدادی (Obstructive Pattern) بوده و با انسداد در مسیرهای شناخته شده درناژ موکوسیلیاری همراهند(۱۰). در الگوی اینفاندیبولر بعلت انسداد موضعی در محل سوراخ سینوس ماگزیلر و اینفاندیبولوم اتموئید، سینوس ماگزیلر به تنها یی در گیر می شود. در الگوی OMU انسداد در متأتوس میانی منجر به در گیری سینوس های

الگوهای مختلف بیماری التهابی شناسایی و طبقه‌بندی گردید.

از مجموع ۳۸۵ بیمار الگوی اینفاندیبولر در ۴۳ مورد (۱۱/۱ درصد)، الگوی OMU در ۱۴۵ مورد (۳۷/۶ درصد)، الگوی SNP در ۸۲ مورد (۲۱/۲ درصد)، الگوی SER در ۹۴ مورد (۹/۶ درصد) و الگوی اسپورادیک در ۷۳ مورد (۲۴/۴ درصد) مشاهده شد. این الگوها بصورت منفرد یا بصورت ترکیبی از چند الگو در یک بیمار مشاهده شدند و بهمین لحاظ جمع کل موارد از ۱۰۰ بیشتر می‌باشد.

الگوی اینفاندیبولر در ۲۹ مورد (۶۷/۴ درصد) یک طرفه و در ۱۴ مورد (۳۲/۶ درصد) بصورت دو طرفه وجود داشته و در ۷ مورد (۱۶/۲ درصد) نیز الگوی SER بصورت همزمان با آن مشاهده شد. الگوی OMU در ۳۵ مورد (۲۱/۵ درصد) یک طرفه و در ۱۱۰ مورد (۷۵/۸ درصد) بصورت دوطرفه وجود داشته و در ۱۳ مورد (۸/۹ درصد) نیز الگوی مذکور از انواع ناکامل (بصورت گرفتاری منفرد سینوس‌های فرونلتال یا سلول‌های هوایی اتموئید قدامی و میانی) بوده است. در ۸۳ مورد (۵۷/۲ درصد) الگوی SER همراه با الگوی OMU مشاهده شد که در ۳۰ مورد (۲۰/۶ درصد) یک طرفه و در ۵۳ مورد (۳۶/۵ درصد) دوطرفه بوده است. در همراهی دو طرفه الگوی SER با الگوی OMU در گیری التهابی تقریباً تمام سینوس‌های پارانزال بدرجات مختلف قابل مشاهده است (پان سینوزیت). الگوی SER در ۳۱ مورد (۳۷/۸ درصد) یک طرفه و در ۵۱ مورد (۶۲/۲ درصد) دوطرفه بوده و در ۵۵ مورد (۶۶/۷ درصد) نیز الگوی OMU بصورت همراه با این الگو مشاهده گردید. در مجموع سه الگوی فوق (الگوهای انسدادی) در ۲۷۰ مورد (۷۰/۱ درصد) مشاهده شده است.

در بیمارانی که الگوی SNP مشاهده گردید، در گیری سینوس‌ها توسط پولیپوز در اغلب موارد بصورت وسیع و فراگیر بوده و دو علامت اصلی رادیولوژیک همراه یعنی توده‌های پولیپوئید در حفره بینی و Infundibular enlargement تقریباً در تمام موارد دیده شدند اگرچه مقدار enlargement در بیماران مختلف یکسان نبود. مواردی که در الگوی اسپورادیک طبقه‌بندی شدند عبارت بودند از تغییرات پس از عمل ۴۸ مورد (۱۲/۵ درصد) که در تمامی موارد عمل قبلی از نوع Conventional بود، کیست راتانسیونل منفرد ۳۱ مورد (۸ درصد) و پولیپ آنتروکوانال ۱۵ مورد (۳/۹ درصد) بود.

در گوش:

تشخیص بر اساس وجود حداقل یک علامت اصلی به همراه دو علامت فرعی و یا دو یا بیشتر از علائم اصلی بوده که بیشتر از ۱۲ هفته طول کشیده باشند. کلیه بیمارانی که شکایت‌های فوق را داشتند توسط متخصص گوش و حلق و بینی معاینه و سپس تحت درمان دارویی مناسب به مدت ۳ تا ۶ هفته قرار می‌گرفتند. در صورت عدم مشاهده پاسخ مناسب دارویی، پس از انجام آندوسکوپی تشخیصی بینی درخواست سی‌تی اسکن جهت بیمار صورت می‌گرفت. سی‌تی اسکن عمدتاً در نمای کرونال انجام و در صورت نیاز به اطلاعات خاص نمای آگزیال نیز درخواست می‌شود لیکن بررسی اصلی بر پایه یافته‌های نمای کرونال انجام شده است. وضعیت سر بیماران در هنگام انجام prone اسکن در ۷۱ درصد موارد supine و در ۲۹ درصد ۲۱ درستگاه سی‌تی اسکن با کام سخت بود. زاویه gantry در دستگاه سی‌تی اسکن با کام سخت بطور متوسط ۸۴ درجه بود و تصاویر کرونال قابل قبول ایجاد می‌کرد. ضخامت مقطع سی‌تی اسکن بین ۲-۵ میلی‌متر بود و در تمام موارد قابلیت رؤیت ناحیه سینونازال خوب تا عالی ارزیابی شد. تصویر برداری یا filming داده‌های سی‌تی اسکن عمدتاً در پنجره استخوانی یا بینایینی (Intermediate Window) انجام شده بود و بعضی با تشخیص رادیولوژیست در مواردی که شک به وجود توده بافت نرم به غیر از پولیپوز وجود داشت پنجره بافت نرم (Soft Tissue Window) نیز انجام شد. سی‌تی اسکن های انجام شده تماماً توسط رادیولوژیست گزارش و الگوهای اصلی بیماری التهابی سینونازال و واریاسیون‌های آناتومیک همراه آنها تعیین و به همراه اطلاعات دموگرافیک و یافته‌های بالینی بیماران در فرم اطلاعاتی تهیه شده وارد می‌شد. اطلاعات بدست آمده پس از کدگذاری وارد کامپیوچر شده و با استفاده از نرم افزار SPSS 10 مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گرفت. جهت آنالیز داده‌ها از آمار توصیفی و تحلیلی استفاده شد.

نتایج:

در این مطالعه از تعداد کل ۳۸۵ بیمار (۵۳/۵ درصد) مذکور و ۱۷۹ نفر (۴۶/۵ درصد) مؤنث و متوسط سن بیماران ۳۴/۹ سال (از ۱۱ تا ۷۱) بود. در بررسی سی‌تی اسکن بیماران در تمام موارد شواهد در گیری التهابی مزمن سینونازال به درجات مختلف مشاهده شد و با توجه به نمایانی سی‌تی اسکن

افقی از ۲ تا ۱۵ میلی متر (قطر متوسط ۵/۵ میلی متر) متغیر بوده است. در ۱۱۰ بیمار مبتلا به کونکابولوزا، الگوی OMU در ۵۹ درصد و پان سینوزیت (الگوی OMU و SER بصورت دوطرفه) در ۴۱ درصد دیده شد. الگوی محدود اینفاندیبولر در هیچکدام از کونکابولوزای بزرگ (حداکثر دیامتر عرضی ۶ میلی متر یا بیشتر) دیده نشد. حباب هوایی کوچک در شاخک فوقانی در ۱۶ بیمار (۴/۱ درصد) دیده شد که در ۹ بیمار یک طرفه و در ۷ بیمار دو طرفه بوده است و بولا یا حباب هوایی در شاخک تحتانی تنها در ۱ مورد (۰/۲ درصد) مشاهده شد.

علاوه بر واریاسیون های آناتومیک اصلی فوق الذکر در ۶۵ مورد (۱۶/۸ درصد) آپلازی یا هیپوپلازی سینوس ها مشاهده شد که ۳۶ مورد (۹/۴ درصد) در سینوس فرونتال ، ۲۳ مورد (۵/۹ درصد) در سینوس ماگزیلر و ۶ مورد در سینوس اسفنوئید وجود داشته اند. تیغه های داخل سینوس ماگزیلر (Intramaxillary Septa) که باعث ایجاد قسمت های ایزوله کوچکتر در سینوس های ماگزیلر می شوند نیز در ۸ مورد (۲ درصد) دیده شد.

در این مطالعه انواع مختلف واریاسیون های آناتومیک همراه در ۲۸۲ مورد (۷۳/۲ درصد) مشاهده شد که بترتیب شیوع عبارت از انحراف تیغه بینی ۱۹۵ مورد (۵۰/۶ درصد) ، کونکابولوزا ۱۱۰ مورد (۲۸/۵ درصد)، پنومانیزاسیون وسیع سینوس اسفنوئید ۶۹ مورد (۱۷/۹ درصد) ، توربینت میانی پارادوکس ۶۲ مورد (۱۶/۱ درصد)، Haller cell ۶۰ مورد (۱۵/۵ درصد)، بولااتموئیدالیس Athlectatic uncinate ۴۰ مورد (۱۰/۳ درصد)، ۳۲ Agger nasi cell ۳۴ process مورد (۸/۸ درصد) ، Onodi cell ۱۲ مورد (۳/۱ درصد) بودند. در بعضی از بیماران چند واریاسیون آناتومیک بطور همزمان قابل روئیت بود. فراوانی انواع واریاسیون های آناتومیک در الگوهای اصلی بیماری التهابی سینونازال در جدول ۱ ارائه گردیده است.

در بیماران مبتلا به انحراف تیغه بینی در ۶۰ مورد (۳۰/۷ درصد) Spur یا خار استخوانی بطور همزمان به سمت گرفتار وجود داشته است. کونکابولوزا در ۴۳ مورد (۳۹ درصد) دوطرفه و اندازه آن در موارد مختلف کاملاً متفاوت بود بطوری که حداکثر قطر عرضی آن در محور

جدول ۱: توزیع فراوانی انواع واریاسیون های آناتومیک در الگوهای اصلی بیماری التهابی سینونازال

واریاسیون آناتومیک همراه											
الگوی بیماری التهابی سینونازال			انحراف تیغه بینی								
کونکابولوزا	پنومانیزاسیون وسیع	اسفنوئید	کونکابولوزا	تیغه بینی	بولا-اتموئیدالیس	بولا هالر	پارادوکس	توربینت میانی	آپلازیت آسینینیت	آگرنازی	سلول انودی
۱	۰	۲۱	۱۲	۱۴	۷	۹	۹	۲۰	اینفاندیبولر		
(۸/۳)	(۰)	(۶۱/۸)	(۳۰)	(۲۳/۳)	(۱۱/۳)	(۱۳)	(۸/۲)	(۱۰/۳)*			
۴	۱۹	۸	۱۸	۲۹	۳۶	۳۳	۶۵	۸۹	استئونماتا تال یونیت		
(۳۳/۴)	(۵۹/۴)	(۲۳/۵)	(۴۵)	(۴۸/۳)	(۵۸)	(۴۷/۹)	(۵۹)	(۴۵/۷)			
۶	۱۲	۵	۷	۱۰	۱۵	۱۵	۳۱	۳۴	اسفنوواتموئیدال رسس		
(۵/۰)	(۳۷/۵)	(۱۴/۷)	(۱۷/۵)	(۱۶/۷)	(۲۴/۲)	(۲۱/۷)	(۲۸/۱)	(۱۷/۴)			
۱	۰	۰	۰	۱	۰	۵	۲	۳۵	بولیپوز سینونازال		
(۸/۳)	(۰)	(۰)	(۰)	(۱/۷)	(۰)	(۷/۳)	(۱/۹)	(۱۷/۹)			
۰	۱	۰	۳	۶	۴	۷	۳	۱۷	اسپورادیک		
(۰)	(۳/۱)	(۰)	(۷/۵)	(۱۰)	(۶/۵)	(۱۰/۱)	(۲/۸)	(۸/۷)			
۱۲	۳۲	۳۴	۴۰	۶۰	۶۲	۶۹	۱۱۰	۱۹۵	جمع		
(۱۰۰)	(۱۰۰)	(۱۰۰)	(۱۰۰)	(۱۰۰)	(۱۰۰)	(۱۰۰)	(۱۰۰)	(۱۰۰)			

* اعداد داخل پرانتز نشان دهنده درصد می باشد.

خارسپیتم (۱۵ درصد)، Synechia یا چسبندگی مخاطی در حفره بینی (۱۶ درصد) و کونکابولوزا (۱۴ درصد) بوده است. شیوع واریاسیون های آناتومیک در مطالعه ما ۷۳/۲ درصد بوده که این شیوع بالاتر در مورد انحراف تیغه بینی (۵۰/۶ درصد) شاید بعلت شیوع بالاتر ترومما به بینی در کشور ما از یکسو و Surgical بودن سری ما از سوی دیگر باشد ولی برای دو برابر بودن شیوع کونکابولوزا در بیماران ما (۲۸/۵ درصد) نسبت به مطالعات فوق توجیه قابل قبولی نمی توان ارائه کرد.

در مطالعه حاضر از ۱۱۰ بیمار مبتلا به کونکابولوزا، الگوی OMU در ۵۹ درصد و پان سینوزیت در ۴۱ درصد موارد دیده شده لیکن الگوی محدود اینفاندیبولر در هیچکدام از کونکابولوزای بزرگ (حداکثر دیامتر عرضی ۶ میلی متر یا بیشتر) مشاهده نشد. این یافته ها نقش کونکابولوزای بزرگ در انسداد استئومیاتال کمپلکس و عواقب مترتب بر آن را مطرح می نماید هرچند رابطه علت و معلولی بین این دو یافته در مطالعات دیگر مورد تردید واقع شده است (۱۶، ۱۷).

در مطالعه ای که توسط فرهادی و همکاران بر روی ۷۷ مورد جراحی اندوسکوپی سینوس در شهر تهران انجام شده، الگوی infundibular در ۱۴٪، الگوی OMU در ۵۵٪، الگوی SER در ۴۲٪، الگوی SNP در ۲۱٪ و بالاخره الگوی اسپورادیک در ۱۳٪ موارد گزارش شده است. شایعترین واریانت های آناتومیک نیز عبارت بوده انداز: انحراف تیغه بینی در ۵۹٪ و کونکابولوزا در ۴۲٪ موارد. محققین نیز در مورد علت وسعت و شدت بیشتر الگوهای احتمال مراجعه دیرهنگام جهت درمان در کشور ما را عنوان کرده اند (۱۸).

در مطالعه دیگری که در شهر ساری توسط عبدی و همکاران بر روی واریاسیونهای آناتومیک سینوسها در ۳۰۰ بیمار صورت گرفته، یافته ها عبارت بوده انداز: کمپلکس استئومیاتال بسته ۴۵/۶٪، پان سینوزیت ۱۷/۳٪، پر از هوا شدن زائده انسینت ۲/۶٪، کونکابولوزا ۳۵٪، سلول هالر ۱۱/۳٪ و سلول اونودی ۴/۳٪. محققین در انتها نتیجه گرفته اند که شایدیکی از علل شیوع سینوزیت در کشور ما واریاسیونهای آناتومیک بینی و سینوسها باشد و برای جلوگیری از بروز عوارض بهتر است قبل از جراحی این واریاسیونها و الگوها توسط سی تی اسکن دقیقاً بررسی شوند (۱۹).

بحث:

در حال حاضر سی تی اسکن یکی از بهترین روش‌های غیرتهابی در تشخیص وسعت گرفتاری التهابی سینوسهای پارانازال و همچنین واریاسیون های آناتومیک مستعد کننده همراه آن می باشد. به کمک اطلاعات حاصل از سی تی اسکن امکان طرح ریزی بهتر تکنیک جراحی آندوسکوپیک سینوس قبل از شروع عمل برای جراح فراهم خواهد شد (۴، ۸).

نتایج این مطالعه نشان داد که الگوهای پیشرفته تر بیماری التهابی سینوسهای پارانازال در بیماران ما از مطالعات مشابه بیشتر مشاهده می شوند. در مطالعه ای که توسط بابل (Babble) و همکاران ببروی ۵۰۰ بیمار علامت دار ارجاع شده به مرکز سی تی اسکن انجام شد، الگوی اینفاندیبولر در ۲۶ درصد، الگوی OMU در ۲۵ درصد، الگوی SER در ۶ درصد، الگوی SNP در ۱۰ درصد و الگوی اسپورادیک در ۲۴ درصد موارد گزارش شده است. البته در این بررسی سی تی اسکن های نرمال نیز در ۲۷ درصد کل ۵۰۰ بیمار گزارش گردیده است (۸). در مطالعه ما الگوهای پنج گانه به ترتیب در ۱۱/۱، ۲۱/۲، ۳۷/۶، ۱۸/۹ و ۲۴/۴ درصد از بیماران مشاهده شد و هیچ موردی از سی تی اسکن نرمال نیز وجود نداشت چون تمامی موارد کاندید عمل جراحی آندوسکوپیک سینوس بوده اند. علت بیشتر از ۱۰۰ بودن جمع درصدها در هر دو مطالعه نیز وجود همزمان بیش از یک الگوی التهابی در برخی از بیماران می باشد. هرچند مشاهده الگوهای پیشرفته تر بیماری التهابی در مطالعه ما بعلت آنکه تمامی نمونه ها مربوط به بیماران کاندید عمل جراحی بوده تا حدی قابل پذیرش است ولی شیوع الگوهای وسیع و شدید درگیری بخصوص مواردی که با پان سینوزیت مراجعه کرده اند بیش از حد انتظار بود. لذا بنظر می رسد عوامل دیگری نیز در این مسئله تأثیر داشته باشد که یکی از عوامل مهم مراجعه دیرهنگام بیماران به جراح در کشور ما بدليل مسائل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی می باشد.

در مطالعه بولگر (Bolger) و همکاران شیوع واریاسیون های آناتومیک همراه که بیمار را مستعد درگیری التهابی سینوس های پارانازال می نماید ۶۴/۸ درصد و در مطالعه بابل و همکاران ۶۵ درصد گزارش شده است (۸، ۱۵). واریاسیون های آناتومیک گزارش شده در مطالعه بابل بصورت انحراف تیغه بینی (۴۰ درصد)، Spur یا

نتیجه نهایی :

با شناسایی و دسته بندی الگوهای اصلی بیماری التهابی سینونازال و واریاسیون های آناتومیک همراه آن قبل از عمل دید جامع تری از وسعت درگیری سینوس ها برای جراح فراهم شده و بدینصورت امکان طرح ریزی بهتر تکنیک جراحی آندوسکوپیک فراهم شده واز بروز عوارض ناخواسته و بعضاً مهلک تا حد زیادی پیشگیری خواهد شد. مطمئناً همکاری مابین جراح آندوسکوپیست و متخصص رادیولوژی ارزیابی بهتر این بیماران را میسر خواهد نمود.

منابع :

10. Harnsberger HR. The major obstructive inflammatory patterns of sinonal region on Screening sinus Computed tomography. Semin Ultrasound CT MR 1991;12(6):541- 60.
11. Drutman J. Sinonal polyposis . Semin Ultrasound CT MR 1991: 12(6): 561-574.
12. Scuderi AJ. The sporadic pattern of inflammatory sinonal disease including post surgical changes. Semin ultrasound CT MR 1991; 12 (6): 572- 91.
13. Calhoun K H, Waggoner G.A, Simpson C.B. CT evaluation of the paranasal sinuses in symptomatic and asymptomatic populations. Otolaryngol Head Neck Surgery 1991; 104: 480- 3.
14. Earwaker J. Anatomic variants in sinonal CT. J Radiographics 1993; 13: 381-415.
15. Bolger WE , Butzin CA, Parsons DS. Paranasal sinus bony anatomic variations and mucosal abnormalities, CT analysis for endoscopic sinus Surgery. Laryngoscope 1991; 101: 56-64.
16. Sivash E. Anatomic variations of the paranasal sinus area in pediatric patients with chronic sinusitis. Surg Radiol Anat 2002; 24: 400- 405.
17. Kim HJ. Personal computer based three dimensional reconstruction and simulation of maxillary sinus . Surg Radiol Anat 2002; 24: 393- 394.
۱۸. فرهادی محمد ، نورالهیان مرتضی ، میرغلامی علیرضا الگوهای اصلی بیماری التهابی سینونازال در ۷۷ مورد جراحی فونکسیونل آندوسکوپیک سینوس FESS. مجله گوش، گلو، بینی و حنجره ایران. دوره ۱۶ ، شماره ۳۶ ، ۲۲-۲۹ :۱۳۸۳
۱۹. عبدی روح الله ، مجیدی هادی ، کثیری عبدالجید ، مدنی سید عبدالله ، بزرین مریم . بررسی شیوع گونه های ساختمانی سینوس های صورت در سی تی اسکن بیماران مراجعه کننده به مرکز تصویربرداری پزشکی بینا در ساری (بهمن ۱۳۸۱ لغایت تیر ۱۳۸۲) . مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران. دوره ۱۴ ، شماره ۴۴ ، ۱۳۸۳ :۴۵-۵۰